

CLUB XL – practical jokes kapitel 1

31.5.2013

af ERS alias Erik Raymond Thorfelt-Schmidt, PLK 1957-1960 & LK hhv. L 1962-1984

ÆXL Leon Rasch's fremragende føljeton fra container-pionértiden inspirerede mig til følgende erindringer fra det mere muntre hjørne, og på Leons opfordring gengives de derfor her:

Jeg kom i lære 1. august 1957 i PLK, Stockholmsgade 41, København., hvor Arvid Bohné (Nielsen), AB, medindehaver af vognmandsfirmaet *Thermotrans Esbjerg*, var chef, og vi var naturligvis De's. I afd. som dengang lå på 2. sal som første kontor th, dvs med udsigt til Østre Anlæg befandt sig på det tidspunkt desuden aquisitør Bruno Andersen, som kunne bande i flere minutter uden at gentage sig selv, Erik Rasmussen, 1. mand, og Ole Vilson (Jensen), 2. år elev, som jeg senere 1960-62 delte lejlighed med i Toronto, Canada., samt Christa, der betjente den larmende telex.

Senere kom Bent Lind Hansen - kaldet BLIND p.gr.a. sin signatur: B.Lind Hansen - og Bent Wantzin, BW (som Addy blev gift med) i AUTO afd, - og naturligvis flere andre hen over årene.

Bohné sad rimeligt godt i det økonomisk, og en dag kom han glædestrålende og berettede for os 3 elever, at nu havde han købt en LP med "Guldhornene" læst af selveste Poul Reumert (der dengang stadig boede i lejligheden øverst oppe, og som Henrik Lehmann senere selv overtog). "Nå", sagde BW: "*Mon dog ikke De mener Guldhornene af Adam Oehlenschläger?*" AB forsvandt lidt stødt ind i sit glasbur i hjørnet.

Kort efter berettede han stolt om sit nyanskaffede stereoanlæg, - igen og igen, så vi – lettere misundelige - til sidst blev lidt trætte af at høre om det. Så vi 3 knægte besluttede os for at sælge det – eller i al fald sætte det til salg. Så for at sikre vore alibier, fik BW til opgave at skrive en annoncetekst, jeg indrykkede den under "sælges" i Søndags Politiken, og BLIND gik ind og betalte på redaktionen.

Nu ville skæbnen, at Bohné lagde sig med halsbetændelse samme lørdag (jo vi arbejdede stadig lørdage til kl. 14), så det var lige før, vi fik lidt ondt af ham, men det var for sent at trække indrykningen tilbage.

Næste uge dukkede han så op med følgende beretning: "*Tænk jer, jeg har ikke bestilt andet end at fare op fra mit sygeleje i sengen både søndag og mandag for at tage telefonen – det kunne jo være vigtigt – fordi en eller anden torsk, som ville sælge sit stereoanlæg ved en fejltagelse var kommet til at sætte mit tlf.nr. i annoncen. Og jeg som lå dør med halsbetændelse.*"

Annonceteksten lød: "Næsten helt nyt stereoanlæg medfølgende højttalere, med dobbelt akustisk tilbagekobling" – (dette mest for at afskrække seriøse købere! Akustisk tilbagekobling er den infernalske hyletone, der opstår, når f.eks. en mikrofon kommer for tæt på en højttaler) "Evt. i bytte for brugt motorcykel, henvendelse tlf. (med Bohnés privar nr.).

Her så jeg med store brune uskyldige øjne op på ham og sagde noget i retning af: ”*Jamen, det var da også uheldigt. Men hvorfor ville De egentlig sælge det? Jeg troede, De var så glad for det stereoanlæg?*”

”*Nej, nej – mit tlf. nr. var en trykfejl i annoncen, det var slet ikke mig, der ville sælge det.*”

Her brød BW ind: ”*Jeg forstod ikke rigtigt, hvad vil De dog med en brugt motorcykel – De har jo en skøn bil?*”

”*Nej for pokker da – forstår I da ikke, det var jo en fejl...*” Her afbrød han sig selv og så rundt på os – og rystede så truende en knytnæve: ”*Det er sgu’ jer varyler – jeg skal nok få skovlen under jer!*”